

Preek 18 november 2018 (P. Matthias Kramm SJ)

In het evangelie van vandaag spreekt Jezus over verschrikkelijke gebeurtenissen. De zon wordt donkerder en de sterren vallen uit de hemel. Het is het einde van de wereld. Maar na deze gebeurtenissen komt de komst van de Mensenzoon - en daarmee de komst van barmhartigheid en gerechtigheid. Jezus roept naar zijn toehoorders: "Weest bereid! Want de Mensenzoon komt op een uur waarop je het niet verwacht". Bereid zijn is een houding die hij zijn toehoorders herhaaldelijk heeft aanbevolen. Maar hoe moeten we dat nu precies begrijpen?

Jezus sprak graag in gelijkenissen om zijn boodschap begrijpelijk te maken. Laten we Jezus' voorbeeld volgen en proberen ons een soortgelijke situatie voor te stellen. Stelt u voor dat we thuis zitten te wachten op een goede vriendin - laten we haar Julia noemen. Julia heeft haar komst voor deze avond aangekondigd en we kijken ernaar uit om haar na lange tijd weer te zien.

Hoe voelt dit wachten? In eerste instantie zal de verwachting de overhand hebben. Ik herinner me de dagen dat we samen waren en wat we samen hebben meegemaakt. Misschien kan ik me voorstellen waar we het over gaan hebben en ben ik al benieuwd hoe ze op deze of gene boodschap zal reageren. Misschien zet ik twee glazen en een fles wijn op tafel om de kamer voor haar voor te bereiden.

Maar na verloop van tijd begin ik me zorgen te maken: Waarom is Julia er nog steeds niet? Ze komt meestal niet zo laat. Op dit moment ben ik misschien op zoek naar manieren om haar te bereiken - per telefoon of e-mail. En als dat niet werkt, begin ik onrustig te worden. Ik loop de kamer op en neer om mezelf uit te leggen wat er gebeurd zou kunnen zijn. En probeer de angsten die opduiken tot bedaren te brengen.

Later word ik er moe van. Op de een of andere manier is de zorg voor mijn vriendin er nog steeds, maar tegelijkertijd merk ik dat ik vandaag niets meer kan doen. Misschien word ik zelfs een beetje boos, boos over de verloren avond. Ik voel me uitgeput en het verlangen om naar bed te gaan wordt groter. En toch weet ik dat deze vriendin mij nooit eerder in de steek heeft gelaten en daarom blijf ik wakker. Met gemengde gevoelens.

Wat heeft deze situatie uit ons dagelijks leven te maken met het verzoek van Jezus om bereid te zijn? Welnu, wat in de eerste plaats volgt uit dit lange en vruchteloze wachten is dat de vriendin de hele avond bij ons

aanwezig blijft. We kijken ernaar uit om haar te ontmoeten, we maken ons zorgen over haar. Maar we vergeten haar niet. Door Jezus geroepen worden is een missie om hem in ons leven aanwezig te houden. Het is niet altijd een kwestie van dankbaarheid en lof en vreugde. Woede heeft ook zijn plaats in deze vriendschap. Maar ondanks de woede geven we niet op. We blijven trouw aan onze vriend.

Een tweede observatie is dat alles wat we op deze avond doen als het ware onvoltooid blijft. De glazen en de wijnfles staan nog steeds op tafel, de lijst met de telefoonnummers die ik heb gebruikt om haar te bellen ligt op de leunstoel ernaast. Bereid zijn betekent openstaan voor de komst van Jezus. In alles wat ik van plan ben, blijft de terugkeer van Jezus mijn oriëntatiepunt. Als Jezus ons vraagt om er klaar voor te zijn, wil hij voorkomen dat wij ons in onszelf opsluiten. Iemand voor wie alles al gepland is, die niet meer van het leven verwacht dan een carrière, geld en luxe, staat niet meer open voor God of medemensen. Jezus gebruikt apocalyptische beelden om ons uit onze routine te wekken, maar hij wil ons niet verlammen of bang maken. Hij wil dat we verder kijken dan onze eigen horizonten en het onverwachte in de gaten houden - de manier waarop we geraakt worden door een gesprek met een vreemde, de manier waarop onze ogen open gaan bij het lezen van een bekende bijbelse passage.

Wanneer Jezus ons vraagt om bereid te zijn, wil hij dat wij mensen worden die gevoelig zijn voor deze kleine verrassingsmomenten die het leven ons geeft. Hij wil niet dat wij ons afzonderen in ons leven en ons beschermen tegen alles wat onvoorzien is. In deze kleine momenten van verrassing kunnen we misschien beginnen te voelen hoe de terugkeer van de Mensenzoon zou kunnen zijn. Het zijn korte momenten die onze ogen openen voor Gods aanwezigheid in het midden van de wereld. Het kunnen gesprekken of ontmoetingen zijn, nieuwe inzichten die ons helpen, of verzoening met een gebeurtenis uit het verleden of met een persoon die ons pijn heeft gedaan. Dit maakt het des te belangrijker om de uitnodiging van Jezus te volgen en bereid te zijn.

Jezus roept ons op om hem te volgen - als we deze roeping willen volgen, kunnen we op zijn belofte vertrouwen dat hij bij ons in deze wereld zal zijn en aan het einde van alle tijden zal terugkeren. Maar dit vertrouwen is geen naïeve aanvaarding van een aantal obscure ideeën over het einde van de wereld, het is eerder een houding die ons helpt om bewuste en aandachtige mensen te worden, en dus goede discipelen van Jezus. Als we ernaar streven om Jezus in ons leven aanwezig te houden op dezelfde manier als men wacht op een vriend of een vriendin, worden we gevoeliger voor zijn

verborgen aanwezigheid. Als we proberen om hem als referentiepunt te houden in al onze acties en plannen, blijven we openstaan voor de onvoorziene, verrassende kleine momenten waarop we hem kunnen ontmoeten. Laten we Jezus vragen om ons te helpen om goede discipelen te worden die nooit moe worden van het wachten op hem.